

20**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. prosince 2014 byla v Bruselu podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o policejní spolupráci a o druhém dodatku k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959¹⁾).

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 4. března 2016.

Smlouva vstupuje v platnost na základě svého článku III dne 1. května 2016.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

¹⁾ Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o policejní spolupráci a o druhém dodatku k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959, podepsaná ve Vídni dne 14. července 2005, byla vyhlášena pod č. 65/2006 Sb. m. s. a doplněna pod č. 57/2008 Sb. m. s., č. 86/2010 Sb. m. s. a č. 60/2014 Sb. m. s.

S M L O U V A

**mezi Českou republikou a Rakouskou republikou,
kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou
o policejní spolupráci a o druhém dodatku k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci
ve věcech trestních z 20. dubna 1959**

Česká republika a Rakouská republika (dále „smluvní státy“),

zohledňující plné uplatňování schengenského acquis oběma smluvními státy,

berouce v úvahu rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008, o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti, rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008, o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti a rozhodnutí Rady 2008/617/SVV ze dne 23. června 2008 o zlepšení spolupráce mezi zvláštními zásahovými jednotkami členských států Evropské unie v krizových situacích,

se dohodly takto:

Článek I

Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o policejní spolupráci a o druhém dodatku k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959, podepsaná ve Vídni dne 14. července 2005 (dále „Smlouva“), se mění a doplňuje takto:

1. V článku 1 odst. 1 se za první větu vkládá nová věta následujícího znění:
„Smluvní státy spolupracují také při objasňování přestupků fyzických osob.“.
2. V článku 1 odst. 1 se v poslední větě vypouští slovo „pohraniční“.
3. Článek 2 zní:

„Článek 2 Spolupráce na žádost

/1/ Bezpečnostní orgány smluvních států si navzájem na žádost poskytují v rámci svých kompetencí pomoc za účelem odvracení nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, jakož i za účelem předcházení a objasňování trestné činnosti, pokud žádost nebo její vyřízení není podle vnitrostátního právního řádu vyhrazena justičním orgánům. Bezpečnostní orgány smluvních států si navzájem na žádost poskytují v rámci svých kompetencí pomoc také za účelem objasňování přestupků fyzických osob, je-li tato spolupráce s ohledem na závažnost konkrétního přestupku účelná. Jestliže žádaný orgán

není příslušný pro vyřízení žádosti, postoupí žádost příslušnému orgánu a tuto skutečnost sdělí žádajícímu orgánu.

/2/ Bezpečnostními orgány ve smyslu této smlouvy jsou:

v České republice

Ministerstvo vnitra České republiky,
orgány Policie České republiky,
Generální inspekce bezpečnostních sborů;

v Rakouské republice

spolkový ministr vnitra,
zemská policejní ředitelství, a mimo území těch obcí, v nichž je zemské policejní ředitelství zároveň bezpečnostním orgánem první instance, rovněž okresní správní orgány, v záležitostech silniční policie i zemské vlády a okresní správní orgány.

/3/ Úředníky ve smyslu této smlouvy jsou:

v České republice

příslušníci Policie České republiky,
příslušníci Generální inspekce bezpečnostních sborů;

v Rakouské republice

policisté bezpečnostních orgánů uvedených v odstavci 2.

/4/ Žádosti a odpovědi na ně se v zásadě zasílají bezprostředně mezi národními centrály.

Národními centrály jsou:

v České republice

Ministerstvo vnitra České republiky,
Policejní prezidium České republiky,
Generální inspekce bezpečnostních sborů;

v Rakouské republice

spolkový ministr vnitra – Generální ředitelství veřejné bezpečnosti.

Národní centrály mohou oznámit další orgány, které budou podle této smlouvy v rámci svých kompetencí přímo spolupracovat.

/5/ Žádosti a odpovědi na ně se mohou zasílat, pokud:

- a) se přeshraniční služební styk vztahuje na trestné činy, u nichž lze předpokládat, že jejich objasnování nebo vyšetřování bude prováděno bezpečnostními orgány v příhraničních oblastech ve smyslu článku 3, nebo
- b) žádosti o pomoc za účelem odvracení bezprostředně hrozících nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost nemohou být včas podány prostřednictvím národních centrál, nebo
- c) je přímá spolupráce účelná a příslušná národní centrála s tím souhlasí,

také bezprostředně mezi níže uvedenými orgány:

v České republice

Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje,
Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina,
Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje,
Krajské ředitelství policie Zlínského kraje;

v Rakouské republice

Zemské policejní ředitelství Dolní Rakousko,
Zemské policejní ředitelství Horní Rakousko,
Zemské policejní ředitelství Vídeň.

/6/ Žádosti se mohou týkat zejména:

- a) zjišťování vlastníků a držitelů silničních vozidel, plavidel a letadel,
- b) informací o řidičských průkazech a dokladech k vozidlům, jakož i o srovnatelných oprávněních a dokladech,
- c) zjišťování místa pobytu a místa bydliště, zjišťování povolení k pobytu,
- d) zjišťování majitelů telefonních přípojek nebo jiných telekomunikačních zařízení,
- e) zjišťování totožnosti osob a identifikace mrtvol nebo jejich částí,
- f) informací o původu věcí, například střelných zbraní, střeliva a výbušnin, silničních vozidel, plavidel a letadel, jakož i kulturních statků,
- g) pátrání po osobách a věcech,
- h) zahajování a koordinace prvotních pátracích opatření,
- i) policejních výslechů a dotazování,
- j) vyhledávání, zajišťování, vyhodnocování a porovnávání stop,
- k) provádění konkrétních opatření při poskytování ochrany svědků,
- l) informací při přeshraničním pronásledování,
- m) spolupráce při zabezpečování veřejného pořádku na politických, kulturních a sportovních akcích.

/7/ Žádosti a odpovědi na ně se zasílají v zásadě písemně (jako například faxem nebo elektronickou poštou). V případě předávání osobních údajů se zvolí vždy taková forma předávání, která dostatečným způsobem přihlíží k citlivosti těchto údajů. V naléhavých případech lze žádosti podávat i ústně s následným bezodkladným písemným potvrzením. Smluvní státy zajistí, že přístup k používanému komunikačnímu zařízení mají pouze oprávněné osoby.“

4. Text článku 3 se označuje jako odstavec 1, za který se připojuje odstavec 2 ve znění:

„/2/ Za příhraniční oblast se považuje také prostor mezinárodního vlaku na trati mezi společnými státními hranicemi a první zastávkou na území druhého smluvního státu, na které podle jízdního řádu zastavuje.“

5. V článku 4 se vypouští slovo „konkrétních“.

6. Článek 6 zní:

„Článek 6**Pravidelné předávání informací k boji proti přeshraniční trestné činnosti, trestné činnosti spáchané v příhraničních oblastech a nelegální migraci**

/1/ Smluvní státy si v rámci spolupráce podle této smlouvy v souladu se svým právním řádem, včetně předpisů o trestním řízení, pravidelně předávají informace k boji proti přeshraniční trestné činnosti, trestné činnosti spáchané v příhraničních oblastech a nelegální migraci.

/2/ Předávání informací podle odstavce 1 se týká všech druhů trestné činnosti, jejich pachatelů a účastníků, zejména pokud jsou občany druhého smluvního státu nebo je podezření, že se pachatelé dopouštějí obdobné trestné činnosti i na území druhého smluvního státu, dále věcí pocházejících z trestné činnosti na území druhého smluvního státu, okolností spáchání těchto trestných činů a přijatých opatření. Předávání informací se dále týká zejména migračních pohybů, jejich rozsahu, struktury a možných cílů, dále pravděpodobných migračních tras a dopravních prostředků, jakož i organizace převaděčských skupin. Předávány budou rovněž zprávy a analýzy vztahující se k aktuální situaci, jakož i informace o plánovaných opatřeních, která by mohla mít význam pro druhý smluvní stát.

/3/ Informace podle odstavce 1 si předávají národní centrály a orgány uvedené v článku 2 odst. 5; v oblasti boje proti nelegální migraci na české straně také Ředitelství služby cizinecké policie v Praze.“

7. Za článek 6 se vkládají nové články 6a a 6b, které znějí:

„Článek 6a**Spolupráce v boji proti korupci a jiným trestným činům spáchaným v souvislosti s výkonem úřadu**

/1/ Bezpečnostní orgány smluvních států spolupracují v boji proti korupci a jiným trestným činům spáchaným v souvislosti s výkonem úřadu.

/2/ Spolupráce v boji proti korupci a jiným trestným činům spáchaným v souvislosti s výkonem úřadu se týká předcházení a objasňování této trestné činnosti a zahrnuje i výměnu zkušeností s aplikací právních předpisů a předcházením korupci, jakož i výměnu informací a analýz o příčinách a vývojových tendencích korupce a jiných trestných činů spáchaných v souvislosti s výkonem úřadu.

/3/ Místy příslušnými pro přímou spolupráci podle tohoto článku, včetně zasílání žádostí a odpovědí na ně, jsou

v České republice

orgány uvedené v článku 2 odst. 4;

v Rakouské republice

Spolkové ministerstvo vnitra – Spolkový úřad pro prevenci korupce a boj proti korupci.

Článek 6b

Podpora poskytovaná úředníky druhého smluvního státu

/1/ V případě potřeby mohou být při odvracení nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, jakož i předcházení a objasňování trestné činnosti, úředníci jednoho smluvního státu podřízeni příslušným bezpečnostním orgánům druhého smluvního státu, aby je podpořili při plnění jejich úkolů na území druhého smluvního státu.

/2/ Předpokladem realizace podpory podle odstavce 1 je dohoda mezi národními centrály.

/3/ Úředníci poskytující podporu podle odstavce 1 mohou plnit úkoly pouze pod velením úředníka druhého smluvního státu a zpravidla za přítomnosti úředníků druhého smluvního státu. Při poskytování podpory mají úředníci poskytující podporu podle odstavce 1 stejná oprávnění jako úředníci druhého smluvního státu. Jednání úředníků poskytujících podporu podle odstavce 1 je přičítáno smluvnímu státu, jehož úředník řídí zásah.“.

8. Článek 11 odst. 1 písm. a) zní:

„a) je podezřelá z účasti nebo spáchání trestného činu, který spadá do oblasti působnosti evropského zatýkacího rozkazu, nebo je přistižena při páčání takového trestného činu nebo je pro něj stíhána, nebo“.

9. V článku 11 odst. 5 se číslice „6“ nahrazuje slovy „dvacet čtyř“ a slova „přičemž hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou se nezapočítávají,“ se vypouští.

10. V článku 11 se za odstavec 6 připojuje nový odstavec 7, který zní:

„/7/ Tato úprava platí i v případě, že pronásledující úředníci překročí státní hranice druhého smluvního státu ze třetího státu.“.

11. Článek 12 odst. 1 zní:

„/1/ Přeshraniční pronásledování je dále přípustné za účelem pronásledování osoby, která se vyhýbá

- a) policejní kontrole, pokud přitom nedbá jednoznačných signálů nebo pokynů k zastavení, nebo
- b) hraniční kontrole dočasně prováděné v souladu s právem Evropské unie.“.

12. Za článek 12 se vkládá nový článek 12a, který zní:

„Článek 12a

Provádění průvozu

/1/ Je-li vydán souhlas soudu či jiného příslušného orgánu s průvozem osoby ve vazbě nebo osoby ve výkonu trestu odnětí svobody přes území smluvního státu, příslušné bezpečnostní orgány smluvních států se dohodnou na způsobu průvozu.

/2/ Průvoz provádějí úředníci žádaného smluvního státu.

/3/ Úředníci žádajícího smluvního státu mohou průvoz doprovázet, pokud s tím žádaný smluvní stát souhlasí nebo to požaduje.

/4/ Průvoz může být proveden i úředníky žádajícího smluvního státu bez přítomnosti úředníků žádaného smluvního státu, pokud s tím žádaný smluvní stát souhlasí nebo to požaduje. Takový požadavek se nepovažuje za žádost ve smyslu článku 22 odst. 2.

/5/ Úředníci žádajícího smluvního státu jsou vázáni pokyny úředníků žádaného smluvního státu a nemohou na území žádaného smluvního státu provádět žádné úřední úkony, s výjimkou těch, které souvisejí s průvozem osob, včetně zajištění provážené osoby souladu s právním řádem žádaného smluvního státu.

/6/ V případě průvozu podle odstavce 4 nahlásí úředníci žádajícího smluvního státu příslušnému bezpečnostnímu orgánu žádaného smluvního státu bez odkladu všechny incidenty, ke kterým dojde na území žádaného smluvního státu.

/7/ Jestliže dojde při průvozu podle odstavce 4 k útěku provážené osoby, jsou úředníci žádajícího smluvního státu povinni ji okamžitě pronásledovat a neprodleně vyrozumět příslušný bezpečnostní orgán žádaného smluvního státu a, je-li to možné, nejbližšího dosažitelného úředníka tohoto smluvního státu. Pronásledování prováděné úředníky žádajícího smluvního státu končí nejpozději v okamžiku, kdy pronásledování převezmou bezpečnostní orgány žádaného smluvního státu. Pronásledování je nutno zastavit, jakmile to požaduje žádaný smluvní stát. Pro provádění pronásledování se přiměřeně použijí ustanovení článku 11.

/8/ Před plánovaným zahájením průvozu musí být příslušnému bezpečnostnímu orgánu žádaného smluvního státu včas zaslány údaje o navrhovaném času a trase průvozu, zvoleném dopravním prostředku, jakož i osobní údaje provážené osoby a informace o úřednících žádajícího smluvního státu doprovázejících, resp. provádějících průvoz.

/9/ Průvoz se musí uskutečnit bez zbytečného prodlužování pobytu provážené osoby a úředníků žádajícího smluvního státu na území žádaného smluvního státu.

/10/ V případech, kdy průvoz nepředstavuje zvýšené nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, je za dodržení obecných podmínek přepravy přípustné uskutečnit průvoz po železnici či leteckou cestou. Přepravce musí být informován o průvozu co možná nejdříve.

/11/ Provážené osoby nepotřebují cestovní doklad ani vízum.“

13. Články 13 a 14 znějí:

„Článek 13

Společné kontrolní a pátrací skupiny, smíšená hlídková služba a přeshraniční pátrací akce

/1/ Bezpečnostní orgány smluvních států mohou za účelem odvracení nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, jakož i předcházení a objasňování trestné činnosti, případně přestupků fyzických osob, vytvářet společné kontrolní a pátrací skupiny a provádět smíšenou hlídkovou službu. V rámci těchto forem spolupráce úředníci jednoho smluvního státu působí na území druhého smluvního státu. Úředníci jsou na území druhého smluvního státu oprávněni zjišťovat totožnost osob a zajistit osoby, které se chtějí vyhnout kontrole. Další opatření provedou úředníci smluvního státu, na jehož území se nasazení provádí, ledaže by úspěch těchto opatření byl bez zákroku úředníků druhého smluvního státu ohrožen nebo podstatně ztížen.

/2/ Při výkonu forem spolupráce uvedených v odstavci 1 se použije právní řád smluvního státu, na jehož území úředníci působí.

/3/ Orgány uvedené v článku 2 odst. 5 spolupracují při přeshraničních pátracích akcích po osobách uvedených v článcích 11 a 12. V případech nadregionálního významu je třeba zapojit národní centrály.

/4/ Bezpečnostní orgány smluvních států spolupracují při pátrání po pohřešovaných osobách.

Článek 14

Přeshraniční opatření v železniční dopravě

/1/ Úředníci smluvních států, kteří plní úkoly související se zachováním veřejného pořádku a bezpečnosti v osobní železniční dopravě, jsou oprávněni na trati mezi státními hranicemi a první zastávkou na území druhého smluvního státu, na které vlak pro přepravu osob podle jízdního řádu zastavuje, provádět nezbytná opatření k zachování veřejného pořádku a bezpečnosti podle právního řádu smluvního státu, na jehož území působí.

/2/ Úředníci podle odstavce 1 jsou oprávněni přistoupit do vlaku pro přepravu osob na území druhého smluvního státu na poslední zastávce, na které podle jízdního řádu zastavuje, aby mohli začít vykonávat opatření za účelem zachování veřejného pořádku a bezpečnosti na území svého státu ihned po překročení státních hranic. Odstavec 1 platí obdobně.

/3/ V případech podle odstavce 1, jsou-li splněny podmínky pro přeshraniční pronásledování podle článku 11 odst. 1 písm. a) nebo b) anebo je-li to nezbytné za účelem předcházení nebo objasnění trestného činu podle vnitrostátního práva druhého smluvního státu, kterého se pachatel dopustil nebo se o něj pokusil na jeho území, jsou úředníci působící na území druhého smluvního státu oprávněni zajistit osobu až do příchodu úředníků druhého smluvního státu, které je třeba bez odkladu vyrozumět. Přiměřeně se použijí ustanovení článku 11.“

14. Za článek 14 se vkládá nový článek 14a , který zní:

„Článek 14a

Přeshraniční odvracení nebezpečí

/1/ Úředníci smluvního státu mohou v případě naléhavé potřeby bez předchozího souhlasu druhého smluvního státu překročit státní hranice, aby až do vzdálenosti deseti kilometrů od společných státních hranic v souladu s právním řádem druhého smluvního státu učinili předběžná opatření potřebná pro odvrácení bezprostředního ohrožení života či zdraví osob.

/2/ Naléhavá potřeba ve smyslu odstavce 1 je dána pouze tehdy, jestliže při vyčkání na zákrok úředníků druhého smluvního státu nebo na dohodu ve smyslu článku 6b odst. 2 hrozí, že se ohrožení naplní.

/3/ Úředníci provádějící zákrok podle odstavce 1 musí neprodleně vyrozumět příslušný bezpečnostní orgán druhého smluvního státu. Příslušný bezpečnostní orgán vyrozumění potvrdí a neprodleně učiní opatření potřebná k odvrácení nebezpečí a převzejí zákroku. Úředníci provádějící zákrok mohou na území druhého smluvního státu působit

pouze tak dlouho, dokud druhý smluvní stát nepřevzme zásah. V každém případě musí být zákrok ukončen, jakmile to druhý smluvní stát požaduje.

/4/ Úředníci provádějící zákrok jsou vázáni ustanoveními tohoto článku, právním řádem smluvního státu, na jehož území působí, a pokyny bezpečnostních orgánů tohoto smluvního státu.

/5/ Od okamžiku potvrzení vyznění ve smyslu odstavce 3 je jednání úředníků provádějících zákrok přičítáno smluvnímu státu, na jehož území k zákroku došlo.“

15. Článek 15 odst. 3 zní:

„/3/ Podpůrná činnost může zahrnovat i přípravu a součinnost při předávání osob v souladu se závazky vyplývajícími z členství v Evropské unii, jakož i z dvoustranných a mnohostranných mezinárodních smluv, jimiž jsou smluvní státy vázány.“

16. V článku 15 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„/4/ Na základě dohody národních centrál může být spolupráce v rámci společných center rozšířena i mimo příhraniční oblasti, přičemž je nezbytné zohlednit kapacitní možnosti společných center.

/5/ Úředníci, kteří působí ve společných centrech, mohou přímo spolupracovat s úředníky působícími v obdobných centrech, zřízených smluvními státy se třetími státy, a v případě potřeby zprostředkovat předání žádosti příslušnému bezpečnostnímu orgánu.“

Stávající odstavce 4 a 5 se označují jako 6 a 7.

17. Za článek 15 se vkládá nový článek 15a, který zní:

„Článek 15a Předávání osob

/1/ Předávání osob mezi smluvními státy se může uskutečňovat na státních hranicích, na dalších místech v příhraničních oblastech nebo na letištích, pokud příslušné orgány smluvního státu, na jehož území se má předání uskutečnit, v konkrétním případě s předáním souhlasí. Předání se uskuteční zpravidla na místě vhodném k bezpečnému předání.

/2/ Pro přepravu osob na území druhého smluvního státu platí následující ustanovení:

- a) Přeprava osob se provádí po nejvhodnější trase a bez zbytečného prodlužování pobytu doprovázejících úředníků na území druhého smluvního státu.
- b) Doprovázející úředníci nemohou na území druhého smluvního státu vykonávat žádné úřední úkony s výjimkou těch, které souvisejí s přepravou osob, včetně zajištění přepravované osoby v souladu s právním řádem druhého smluvního státu. Doprovázející úředníci neprodleně nahlásí všechny incidenty, ke kterým dojde na území druhého smluvního státu, příslušnému orgánu podle odstavce 1 druhého smluvního státu.
- c) V případech, kdy předávaná osoba nepředstavuje zvýšené nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, je za dodržení obecných podmínek přepravy přípustná přeprava veřejnými dopravními prostředky.

d) V případě útěku přepravované osoby jsou doprovázející úředníci povinni ji okamžitě pronásledovat a neprodleně vyrozumět příslušný orgán podle odstavce 1 druhého smluvního státu a, je-li to možné, nejbližšího dosažitelného úředníka druhého smluvního státu. Pronásledování prováděné doprovázejícími úředníky končí nejpozději v okamžiku, kdy pronásledování převzou bezpečnostní orgány místně příslušného smluvního státu. Pronásledování je nutno zastavit, jakmile to požaduje smluvní stát, na jehož území pronásledování probíhá. Přiměřeně se použijí ustanovení článku 11.

/3/ Příslušné orgány se vzájemně informují o místech a zařízeních na území jejich smluvních států, která jsou vhodná pro předávání osob.

/4/ Pro účely tohoto článku jsou za úředníky považováni také:

v České republice

příslušníci Vězeňské služby České republiky;

v Rakouské republice

příslušníci Justiční stráže.“

18. V článku 16 odst. 2 se za slova „V případech uvedených v odstavci 1 písm. a)“ vkládají slova „a v článku 16a“.

19. Za článek 16 se vkládá nový článek 16a, který zní:

**„Článek 16a
Podpora za účelem řízení a zabezpečení dopravy**

/1/ V případě potřeby při událostech velkého rozsahu, katastrofách a těžkých nehodách mohou být podpůrná opatření podle článku 6b prováděna také za účelem řízení a zabezpečení dopravy. Předpokladem realizace podpory je dohoda mezi příslušnými orgány uvedenými v článku 2 odst. 5.

/2/ Odstavec 1 se použije i v případě přeshraničních sportovních a obdobných akcí, při kterých jsou účastníci akce na území jednoho smluvního státu doprovázeni úředníky příslušných orgánů druhého smluvního státu.

/3/ Rakouští úředníci poskytující podporu podle odstavců 1 a 2 se považují za úředníky spolkové policie.“

20. Článek 17 odst. 1 písm. d) zní:

„d) překračovat státní hranice na kterémkoli místě, vyžaduje-li to plnění úkolů podle této smlouvy;“

21. Článek 22 odst. 2 první věta zní:

„Smluvní stát, který poškozeným nebo jejich právním nástupcům poskytl náhradu škody, obdrží tuto od druhého smluvního státu, ledaže by nasazení bylo prováděno na jeho žádost nebo šlo o zákrok podle článku 14a odst. 5.“

22. V článku 27 odst. 1 se slova „v postavení policejního orgánu“ nahrazují slovy „na základě této smlouvy“.

23. V článku 27 odst. 2 se slova „Ministerstvo financí – Generální ředitelství cel České republiky“ nahrazují slovy „Generální ředitelství cel“.

24. V článku 27 odst. 4 se výčet orgánů na české straně nahrazuje následujícím výčtem:
„V České republice

Celní úřad pro Jihočeský kraj,
Celní úřad pro Kraj Vysočina,
Celní úřad pro Jihomoravský kraj,
Celní úřad pro Zlínský kraj;“.

25. Článek 28 odst. 2 písm. a) zní:

„a) Překročení státních hranic musí být sděleno bez odkladu národní centrále a příslušnému orgánu uvedenému v článku 2 odst. 5 toho smluvního státu, na jehož území se má ve sledování pokračovat.“.

26. V článku 28 odst. 2 písm. c) se slovo „pět“ nahrazuje slovy „dvacet čtyř“.

27. V článku 28 se za odstavec 4 připojují nové odstavce 5, 6, 7 a 8, které znějí:

/5/ Totožnost úředníků provádějících sledování je utajována. Skutečnou totožnost úředníka provádějícího sledování je možné odhalit nebo jinak prozradit v dalším řízení, včetně řízení před soudem, pouze tehdy, umožňují-li to právní předpisy obou smluvních států, a po předchozím souhlasu národní centrály smluvního státu, jehož úředníci mají být ztotožněni.

/6/ Pokud bude přeshraniční sledování probíhat výhradně za využití technických prostředků sledování bez potřeby pomoci druhého smluvního státu, může být přeshraniční sledování prováděno i bez předchozího souhlasu. Každé takové přeshraniční sledování musí být oznámeno bez odkladu národní centrále a příslušnému orgánu uvedenému v článku 2 odst. 5 druhého smluvního státu, jakmile bude zjištěno, že objekt sledování překročil státní hranice. Toto oznámení musí obsahovat informace, pro který trestný čin bylo sledování povoleno a jakým justičním orgánem. Jakmile smluvní stát, na jehož území se sledování provádí, požaduje zastavení sledování, bezpečnostní orgány smluvních států se bez odkladu dohodnou na deaktivaci a demontáži, jakož i vrácení technického prostředku sledování, a sledování bude zastaveno.

/7/ K využití výsledků přeshraničního sledování podle odstavce 6, které bylo prováděno bez předchozího souhlasu, je třeba souhlasu orgánu uvedeného v článku 31 odst. 1 smluvního státu, na jehož území přeshraniční sledování probíhalo. Není-li souhlas udělen, nesmí být materiály získané přeshraničním sledováním použity, ledaže je třeba přijmout naléhavé opatření, aby se zabránilo bezprostřednímu a vážnému ohrožení bezpečnosti. Druhý smluvní stát bude o každém takovém použití vyrozuměn spolu s uvedením důvodů.

/8/ Tato úprava platí i v případě, že sledování pokračuje ze třetího státu.“.

28. V článku 31 odst. 1 se text „podle článku 28 odst. 1 a 2“ nahrazuje textem „podle článku 28 odst. 1, 2 a 7“.

29. V článku 31 se za odstavec 4 připojuje nový odstavec 5, který zní:

„5/ Jestliže orgán, jemuž je podle odstavců 1, 2 nebo 3 adresována žádost, není příslušný k jejímu vyřízení, postoupí žádost bez prodlení příslušnému orgánu.“

30. Za článek 31 se vkládá nový článek 31a, který zní:

**„Článek 31a
Zjednodušený postup**

Justiční orgány obou smluvních států se stýkají přímo také tehdy, pokud jde o předávání trestního řízení podle Evropské úmluvy o předávání trestního řízení z 15. května 1972. “

31. Za článek 34 se vkládá nový článek 34a, který zní:

**„Článek 34a
Hodnocení provádění této smlouvy**

Zástupci bezpečnostních orgánů smluvních států se budou v případě potřeby scházet za účelem vyhodnocení provádění této smlouvy.“

32. Článek 36 zní:

**„Článek 36
Vztah k jiným mezinárodním smlouvám**

Práva a povinnosti smluvních států vyplývající z jiných mezinárodních smluv nejsou touto smlouvou dotčeny.“

Článek II

Po dobu platnosti Smlouvy o spolupráci v oblasti ochrany svědků z 24. května 2012 mezi Českou republikou a Rakouskou republikou se článek 8 Smlouvy nebude aplikovat.

Článek III

Tato smlouva podléhá ratifikaci. Vstoupí v platnost první den druhého měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

Dáno vBruselu..... dne 5. prosince 2014 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Českou republiku

Milan Chovanec v. r.
ministr vnitra

Za
Rakouskou republiku

Mgr. Johanna Miki-Leitnerová v. r.
ministryně vnitra Rakouské republiky